

jealousy - "קטאת ספרים תרבה חכמה" - a place in *avodas Hashem* among *Torah* scholars causes an increase in wisdom. It can motivate one to grow in spirituality when he sees another performing on a higher level than himself. Accordingly, salt remains an eternal reminder of this “good” form of jealousy.

מאת מנה"ר ברוך הירשפלד שליט"א
ראש כולל עטרת חיים ברוך קליבלנד הייטס
is kept covered whenever possible.

- 7) Reading the words written on a tombstone. (**Horiyos 13b**) The **Kitzur Shulchan Aruch** ⁽²⁾ writes that this only applies to those tombstones where the writing sticks out as opposed to where the writing is engraved into the stone. Those ordering tombstones should therefore ask for engraving, rather than embossing, of the letters.
- 8) A man walking between two ladies. (**Horiyos 13b**)
- 9) A lady walking between two men. (**Horiyos 13b**)
- 10) Learning and not having in mind to fulfill what he is learning. (**Yoma 72b** ⁽³⁾)
- 11) Sleeping in a *Beis Medrash* when it is not permitted according to *halacha*. (**Sanhedrin 71a**) The details of when this is permitted will be explained *IY”H*.
- 12) Eating the heart of an animal. (**Horiyos 13b**) The **Tashbeitz Hakatan** ⁽⁴⁾ adds that the heart of a bird is the same ⁽⁵⁾.
- 13) Eating bread that is not fully baked. (**Horiyos 13b**)
- 14) One who is not careful to wash his hands after sleeping, exiting a toilet or bathhouse, touching his shoes or bare feet, cutting nails, touching the sweaty, covered parts of his body, touching a dead body, walking among dead bodies, escorting a dead body. (**Shulchan Aruch O.C. 4:18**)

(1) הוריות יג: (2) קצות יג: (3) רש"י שם ד"ה וזה (4) תקנ"ח (5) עיני משנה ברורה קעמה

הוא היה אומר ...

R’ Simcha Zissel Ziv זי"ל (Alter from Kelm) would say:

“You (Jews) are called a man - אתם קרויין אדם ואין אומות העולם קרויין אדם’ Our Sages denote: ‘אדם כי יקריב מכם’ - (יבמות סא.) The famous Darwin was able to formulate his theory of evolution only because he had never seen a real human being. Had he seen my *Rebbe, R’ Yisroel Salanter זי"ל*, who developed his character traits to a degree of perfection that fully expressed the essence of the Divine Image, he never could have entertained the possibility that human beings evolved from monkeys.”

R’ Moshe Sternbuch שליט"א, Ra’avad Yerushalayim (Taam V’Daas) would say:

The *Medrash Raba* states: *‘The wicked man should leave his way, and the man of sin his thoughts. Said Rav Bivi bar Abaye, ‘How should a man confess? On the day before Yom Kippur he should say, ‘I confess all the evil I did before You. I was standing on an evil path, but all that I did, I will do like it no more. May it be Your will Lord, my G-d, that You forgive all my sins, and forgo all my transgressions, and atone for all my wrong doings.’ Thus, it says, ‘Let the wicked man leave his way, and the man of sin his thoughts.’* This prayer teaches us a new concept in repentance. It is not enough to confess one’s sins. One must also confess, *‘I was standing on an evil path,’* since if one remains on the same path without altering his behavior, this will lead one to soon sin again.”

A Wise Man would say:

“Strong minds discuss ideas, average minds converse about events, weak minds talk about people.”		
Printed By: Mailway Services, Serving Mosdos and Businesses Worldwide Since 1980 (1-888-Mailway)	Dedicated by the Hoffman Family לעילוי נשמת האשה חסובה סבזני לאה רחל בת ר' אריה זאב ע"ה חופמן, נפ' י' ניסן תשס"ח תנחא נשמתה צרורה בצרור החיים	Dedicated by the Wiederman Family לעילוי נשמת האשה לאה בת ר' חיים ע"ה ווידערמאן, יארצייט ג' ניסן תנחא נשמתה צרורה בצרור החיים

The *Torah* instructs us to include salt with every *korban Mincha*. The **Chasam Sofer זי"ל** explains that salt represents the trait of jealousy because it is offered as a result of the jealousy of the lower waters towards the upper waters, when *Hashem* split them at creation. We see that jealousy has

A SERIES IN HALACHA LIVING A "TORAH" DAY
The Greatest Mitzvah of All (20)
Memory Assistance (cont.). There are a number of activities discouraged by *Chazal*, and other early sources, because doing them can harm a person’s learning and memory. For some, the Sages say, *“it causes one to forget his learning,”* (קשה ללימוד) as per the wording of the *Gemara* ⁽¹⁾. For others, they say, *“it causes a person to forget (in general),”* (קשה לשכחה) without specifying learning. The following are the main activities listed in those early sources.

- 1) Leaving a *sefer* from which a person was learning open, and leaving the room. (**Shach Y”D 277:1**)
- 2) Drying one’s hands on the garments he is wearing. (**Mishna Berura 158:45**)
- 3) Wearing a garment inside out. (**Daas Torah of the Maharsham O. C. 2**)
- 4) Sewing a garment while wearing it. (**Machzor Vitri, end of Mesechta Kallah**)
- 5) Sleeping with one’s clothing under his head like a pillow. (**Horiyos 13b**)
- 6) Looking at the face of a dead person for more than a quick glance. (**Horiyos 13b**) For this and other reasons, during a *Tahara* (ritual preperation of a dead body for burial) the face

לעילוי נשמת ר' אברהם יוסף שמואל אלטר בן ר' טובי ז"ל ורעייתו רישא רחל בת ר' אברהם שלמה ע"ה

(Monsey, NY)

הדלקת נרות שבת – 7:02

זמן קריאת שמע/ מ"א – 9:14

זמן קריאת שמע/ להגר"א – 9:50

סוף זמן תפילה/ להגר"א – 10:53

שקיעת החמה שבת קודש – 7:22

מוצאי"ק צאת הכוכבים – 8:12

צאה"כ / לרבינו תם – 8:34

Courtesy of MyZmanim.com

תורה
תבלין

TORAH TAVLIN IS NOW AVAILABLE ONLINE TO VIEW ARCHIVES, STORIES, ARTICLES OF INTEREST OR TO SUBSCRIBE TO RECEIVE THIS TORAH SHEET WEEKLY.

WWW.TORAH TAVLIN.ORG

OR SEND AN EMAIL TO TORAH TAVLIN@YAHOO.COM

שבת קודש פרשת ויקרא – ה' ניסן תשע"ז Shabbos Parshas Vayikrah - April 1, 2017

טיב התבלין

מאת הגה"צ רבי גמליאל הכהן רובינשין שליט"א ר"י שער השמים מירושלים עה"ק
אם עלה קרבנו מן הבקר וזכר תמים יקריבנו אל פתח אהל מועד יקריב אתו לרצונו לפני ה' (א-ג) - לרצונו לפני ה'

פרש"י: יקריב אתו, מלמד שכופין אותו. יכול בעל כרחו, ת"ל לרצונו. הא כיצד כופין אותו עד שיאמר רוצה אני. ביאור דברי רש"י אלו הם על פי הרמב"ם (גידושין ב. כ) וז"ל: לפיכך זה שאינו רוצה לגרש, מאחר שהוא רוצה להיות משראל, רוצה הוא לעשות כל המצוות ולהתרחק מן העבירות, ויצרו הוא שתקפו, וכיון שהוכה עד שתשש יצרו ואמר רוצה אני, כבר גרש לרצונו. עכ"ל. הרי לנו כי כל איש ישראל מצד מהותו הטוב חפץ הוא לקיים רצון בתכלית השלמות, אך היצר שהוא בגדר נטע וד באיש הישראלי, הוא זה שמבלבל ומשבשב רעונו, עד שגרמה לו לאדם כי חפץ הוא גם לסטות לפעמים מהדרך הישר, אבל לאמיתו של דבר אין הוא חפץ בכך, וההוכחה לזה הוא כי באם ח"ו מתפתה האדם ליצרו בפתע, ועושה איזה מעשה שאינו לרצון הבורא או תיכף ומיד מתעורר בו החרטה, כי אחר ועשה מה שעשה שוב אין היצר בועד בקרבו, ואז מתעורר האדם בקרבו ואינו מבין האין היה ביכולתו להמיר את פי יוצר כל המעשים, אין הוא מאמין כי אכן נעשתה התקלה על ידו. וכיון שהרצון השלילי אינו ממהותו של האדם לכן יש בכח בית דין לכופו אותו עד שיאמר רוצה אני, ואף שלא שייד לכופו את האדם לשנות רצונו, שונים פני הדברים בכאה גוונא שאין זה רצונו האמיתי, ואין משמעותה של כפייה זו אלא גידושין לרצון וז שקנה שבתיה בלבו. ודבר זה הוא חיווק גדול להאדם, כאשר רואה הוא שציוו מתגבר עליו ומבקש

מאוצרותיו של המגיד

מאת הרב שלום פשרל שליט"א מגיד משרים בק"ק בית שמש
ויקרא אל משה וידבר ה' אליו מאוהל מועד לאמר וגו'
(א-א) - בעניין השפעת הגדול על הקטן על ידי צמצום

תב באיבה ישראל מאפסא (יארצייט השבת ה' ניסן), ויקרא אל משה וגו', כבר נאמר ונשנו טעמים וסודות הרבה בסוד האל"ף ועידא של מילת ויקרא, אמנם עוד יש לאלוה-ה מילין ואענה גם אנוכי את הדקין מתת אלוקים אשר חנן אותי ברחמי וכו', דהנה רש"י ז"ל מביא מדרש, שעל כל דיבור ודיבור היתה קריאה, והוא לשון חיבה, לשון שמלאכי השרת משתמשין בו, כמו שנאמר וקראו זה אל זה, ולדעת כמה יודע איפה יתרון החיבה בלשון קריאה יש לומר, דהנה תרגום הכתוב וקרא זה אל זה הוא זמקבלין דין מן דין, והיינו, כי כל עולם ועולם מקבל השפעתו מעולם שלמעלה ממנו בסוד עילה ועולו, והעולם העליון, הגם שהוא גדול במדרגת איכותו ומהותו ומעלתו, עם כל זאת הוא משלב ומכליל עצמו בעולם שלמטה ממנו כדי שיוכל לקבל השפעתו הטובה, וזהו לשון וקרא זה אל זה, לשון שילוב והשתלשלות, כי על ידי קריאה נעשה שילוב, ועל דרך משל כביכול כמדבר איש אל רעהו, וכן, כשהיה רצון הבורא ברוך הוא וברוך שמו לדבר עם משה רבינו עליו השלום, כביכול היה מכליל ומשלב את הקול ה' בכוח כדי שיוכל משה רבינו עליו השלום לקבלו, וזהו סוד הלשון של קריאה של חיבה (התחברות) בכל דיבור ודיבור.

וגם כאן, כשעלה ברוך הבורא יתברך שמו לדבר עם משה רבינו עליו השלום עניין

לעשות דברים שאינם עולים בקנה אחת עם רצון הבורא, כי אז עליו לדעת שלאמיתו של דבר אין זה רצונו העצמי, ואם ינסה לכופו את עצמו יוכח לבסוף כי אכן לא היה זה רצונו הפשוט, ויהיה שמח בחלקו אשר לא נתן עצמו לשלל עבוד היצר וחילותיו ר"ל. דבר זה הלאו הדוהו מזה המקרא על ענין הקרבנות, והנה איתא בגמרא (ברכות כו) רבי יהושע בן לוי אמר: תפלות כנגד תמידין תקנום וכיון שכן עלינו להקיש עניני התפילה לעניני הקרבנות, וע"כ כשם שהקרבן קרב מן הראוי לעשותה מתוך רצון וך לשמו ית' כך גם מחובותינו לסלק כל המבלבלים המבלבלים אותנו מתפילה מתוך זכות הלב, כי כל אלו גודמים להאדם רצון וד העושה מהתפילה משא כבידה ומאלצו למדוד ולהגות את התיבות בלא מחשבה ורעותא ודליבא, ותפילה מעין זו היא כגוף בלא נשמה, וכמו שאחז"ל (ברכות כח) העושה תפילות קבע את תפילותו ותחנונים, ואם חפץ האדם יעלה תפילותו כרוגן ותהיה במקום אשים ונחוצים עליו לכופו את עצמו ולעורר רצונו הפנימי ואמונתו הטבועה בו בכח התפילה, ואז אכן יזכה שתתקבל תפילותו לרצון לפני אדון כל. אחד הדברים הגורמים עצלות ורפיון בעבודת התפילה הוא עצם הדבר שרואה האדם איך שמריבה הוא בתחנונים ואף על פי כן אין תפילותו עושה פירות, אבל לאמיתו של דבר אין לך תפילה שאינה עושה פירות, אכן לא תמיד רואים זאת תיכף ומיד, אבל ללא ספק עושה כל תפילה את רישומה בשמים, רק שלכל דבר נקצב בשמים כמה תפילות כדי להמשיכו, ולפעמים יש צורך להורבה בתפילות כדי להמשיך את מבוששך, אבל זאת יאמין מאוהל מועד כי ללא ספק עושה תפילותיו רושם בשמים, ובכח תפילותיו ממרדת שועותיו לכוז.

מעשה וסדר הקרבנות היתה גם כן קריאה, אכן, לפי שהיה צריך לדבר אתו עמו מעולם הומן והטבע, בפרטי מעשה הקרבנות הבאים לכפר על חטאים ועוונות של בני אדם אשר הקב"ה ברוב טובו וחסדו הגדול המציא להם מזוד ותורפה וכפרה ע"ז, כביכול איהו דאועיד גרמיה לדבר עם משה רבינו ע"ה בזה העניין מעולם הומן, ולזה, האל"ף (הרומז על אלופו של עולם) של מילת ויקרא (אל משה כדי לדבר עמו בזה העניין) היא ועידא, ומוסיף ומבאר את הכתוב על פי זה, ויקרא אל משה (בבחינת אל"ף ועידא), והטעם לזה, כי להיות שזיידר ה' אליו מאוהל מועד, והיינו, לפי שהיה צריך לדבר עמו במהירות (ואז, שאוהל הוא מלשון בחילו נרו עליו ראש"י (איוב כ"ט ג')) עולם הומן והמועד של מעשה הקרבנות. ועוד"ו כתב בפנחס (ד"ה וידבר וגו' את קרבני לחמי), "הנה כתיב ויקרא אל משה, והאל"ף של מילת ויקרא היא ועידא, ולכאורה יפלא, על מה ולמה יגרע כאן מעלת משה רבינו ע"ה שנכתב בסוף התיבה אל"ף ועידא המורה על קטנות ההשגה, ואורבת, מילת ויקרא משמע לשון חיבה ואהבה, אך דהיישוב לכך מבוזר בכתוב עצמו, שזאת משום שזיידר ה' אליו (מבחינת)אוהל מועד לאמר לבני, שהיו אז בבחינת קטנות, והיו דבקים בה' רק לפעמים-בבחינת אוהל (דביקים באור ה' [שכונות מילת אוהל היא לאור וכו']ל, רק ל) מועד (זמן)". וענין זה, שעל הגדול במדרגה לצמצם את דרגתו כדי שיוכל להשפיע על הקטן, מצינו גם לגבי מצוות סיפור יציאת מצרים בליל הסדר של חג הפסח הבא עלינו לטובה, באריתא במשנה (פסחים ד', ט) ש"לפי דעתו של בן, אביו מלמד".

מעשה אבות סימן לבנים

והשיב את הנולה אשר גזל או את העשק אשר עשק או את הפקדון אשר הפקד אתו או את האבדה אשר מצא וגו' (ה-כג)
A *chasid* who grew up in Montreal, Quebec, and was a frequent visitor to the home of the **Tosher Rebbe, R' Meshulem Feish Lowy זר"ל**, arrived one day in the small village of Tosh with an urgent appointment to speak with the holy *Rebbe*. When he entered the inner sanctum, he immediately burst into tears and needed an extra minute to come to himself.

The *Tosher Rebbe* gently asked what was wrong. The *chasid* related that he had come to say goodbye to the *Rebbe*; that he had taken a job in a distant city and would be leaving with his young wife in the next few days. The *Rebbe* looked at him with surprise and told him that he did not think a *chasid* of his caliber belonged in a far-away city like that. The young man explained that he really had no choice. He had been in Europe on business and had amassed enough money to buy an apartment in Montreal, where he had planned to settle down and raise his family. Unfortunately, when he was in Antwerp, someone had stolen his valise which contained all his money and he was left penniless - barely able to get back to Canada. Although he wouldn't have normally moved so far away from his community and his *Rebbe*, he took the only job he was offered that would allow him to earn a *parnassa* for himself and his family. He looked at his *Rebbe*, his eyes brimming with tears.

R' Meshulem held the man's hand for a few extra seconds before shaking his head. "No, I do not think that it is worth ruining the *Yiddishkeit* of your household for this job. I believe you should stay in Montreal and things will get better."

The *chasid* left the *Rebbe's* room but he was conflicted. On the one hand, the *Rebbe* was telling him to stay in Montreal - that he was risking his family's *Yiddishkeit* by moving so far away. On the other hand, nothing short of a miracle could help him at this point as he literally did not have a viable source of income that would allow him to remain in Montreal.

The following morning, the *chasid* went to *daven* in the *Tosher Beis Medrash*, after which he planned on returning to his hovel in Montreal. Deep in thought while was wrapping up his *Tefillin*, he didn't notice a stranger enter the *Beis Medrash* and walk over to him, staring at his face with unusual focus and intensity. Suddenly, the man tapped him on the shoulder and said with an obvious European accent, "*Reb Yid*, were you recently in Belgium, in Antwerp?"

The surprised *chasid* scrutinized the man's face but did not recognize him at all. "Yes, I was there a few weeks ago."

The stranger's face went pale and a look of agony came over him. "I know who you are," he said in a quiet voice full of contrition. "When you were in Antwerp, I saw that you had a suitcase full of cash and I was overcome by my *Yetzer Hara*. I was in a tight bind and needed money fast. When you weren't looking, I grabbed your bag and stole the cash. Although it helped me temporarily, I have been tortured by the notion that I caused another Jew grief and anguish. I cannot imagine the pain and sorrow you must have felt when you realized that your money was gone. Here is the money - down to the last penny. I owe you a huge apology and hope you can find it in your heart to forgive me." With that, the stranger pulled out a plastic bag filled with tightly bound wads of cash. With another murmured apology, the stranger turned and ran out of the *Beis Medrash* before the *chasid* could even comprehend what had just happened.

He counted the money and it was accurate down to the last cent. With joy and excitement, the *chasid* ran back to the *Tosher Rebbe* to tell him that his blessing had come true! The *Rebbe* smiled in obvious enjoyment and blessed the *chasid* with continued success in his family life and business endeavors - and once again told him to settle down in Montreal.

The *chasid* followed his *Rebbe's* orders and purchased an apartment in the city. Heaven blessed him. His family grew and he raised a beautiful *mishpacha* built on solid foundations of *Torah* and *chassidus*, and he never failed to tell over the "miracle" of the *Tosher Rebbe's* blessing which had come through just when he needed it most!

Many years later, this *chasid* bumped into the "thief" whom he recognized immediately. He told him that he wished to thank him - because of him he stayed in Montreal and raised a wonderful family. The man looked at him and said, "Don't thank me, thank the *Tosher Rebbe*. I was never even in Antwerp. The *Rebbe* called me and told me to give you the money with this story. He handed me the bag filled with cash and I gave it to you. The *Tosher Rebbe* deserves all the thanks!"

משל למא תדבר דומא

ובל קרבן מנחתך במלח תמלח ולא תשבית מלח ברית אלקך מעל מנחתך על כל קרבנך תקריב מלח וגו' (ב-יג)
משל: A man who fancied himself a *Chassidic Rebbe* once came to visit the **Vizhnitzer Rebbe, R' Yisroel Hager *Shit'a***, in Bnei Brak. He complained to his host that another man recently opened up a *Beis Medrash* using the same title as his, and this caused him great shame and consternation.

R' Yisroel listened to the man's lament and then asked a simple question. "Where do you live?"

The guest responded that he resided in a certain city outside of *Eretz Yisroel*. R' Yisroel nodded and asked, "And where does this 'new' *Rebbe* live?"

The man responded that the "imposter" lived in another city, but the fact that he took the same title as him has great bearing, since he uses this name even when he travels.

R' Yisroel smiled widely, his clever eyes gleaming. "I don't understand," he said to the man. "You live in one city and he lives in another. And his city is far away from yours - what are you afraid of? Look at me. I live here in *Bnei Brak* and just a few short blocks away from here, lives my brother (**R' Mendel *Shlit'a***) who also calls himself the '*Vizhnitzer Rebbe*' - and you know what? Everything is perfectly fine!"

ויקרא אל משה וידבר ה' אלו מואל מועד (א-א)

מחשבת הלב

CONCEPTS IN AVODAS HALEV
FROM R' CHAIM YOSEF KOFMAN

Many *Meforshim* say that the זעירא א' (small *aleph*) in the word "ויקרא" alludes to our young children and that since the *aleph* is the first letter of the Hebrew alphabet, *Parshas Vayikrah* is the first *parsha* that our young children start to learn upon entering *Yeshivah* or *Cheder*. The **Shulchan Aruch** (יו"ד רמ"ה) adds that the day a child begins to learn *Torah* is a real *Yom Tov* and we should wash him and dress him in *Shabbos* clothing and take him to a *Talmid Chacham* in the hope that he too will grow up to be a *Talmid Chacham* himself. My *machshava* on this is that when we consider giving our children the proper *chinuch*, we must be ready to sacrifice *Korbonos* of our own, making our own needs and considerations secondary to theirs. Tuition (שכר לימוד) is an obligation that must be met even when other domestic necessities may be lacking as a result. However, the investment and sacrifice we put into our children for their *chinuch* will surely bring us the *nachas* we are all hoping for. That is why we begin teaching *Torah* from *Parshas Vayikrah* which introduces the idea of *Korbonos* - sacrifices.

The *Gemara* (נדרים פא) tells us: "זהרור בבני עניים שמהם תצא תורה" - "*Do not neglect the children of the poor; from them Torah will go forth.*" Why only the children of the poor? What about the children of the rich? Answers **R' Meir Shapiro זר"ל, Lubliner Rav**, of course *Torah* "goes forth" from children of the wealthy, however, children of the poor who constantly see their parents sacrificing and making do with less just to be able to educate them, have a unique advantage, as the *mesiras nefesh* of their parents leaves an indelible impression upon their young impressionable minds. As a result, they naturally take their *Torah* studies a bit more seriously and with great diligence their *Torah* "goes forth." We must always appreciate the "sacrifices" of our parents and how much they had to give up in order for us to learn *Torah*, and use that lesson to guide us in the *chinuch* of our own children. May we be *zoche* to *nachas* and having children who are *Talmidei Chachamim*.

מקדשי שמך
מאת דוד שרגא פרידמאן שליט"א
הקטיר הכתן אתם המוכחה על איש ה'... (ד-לה)
The *Medrash Raba* states that a prideful person is "judged only in fire." The **Kli Yakar** explains that the trait of *Ga'avah* (arrogance), in essence, is the desire to lift oneself up over another. Therefore, one who sins in this regard is judged with fire because it is the nature of fire to rise upward, the flames leaping above whatever is in its path. This is also the reason why a *korban* (sacrifice) is consumed with fire because its purpose as well is to atone for this negative trait.

Before *Pesach*, which marks the establishment of the Jewish Nation, a people whose entire purpose is to submit to the will of *Hashem* and glorify His Name with our actions, we strive to nullify the trait of arrogance within our hearts. This is done by burning the *chametz*, the physical representation of arrogance and pride. This is a critical component in accomplishing our mission.

EDITORIAL AND INSIGHTS ON THE MIDDAH OF הקרבה

As we enter the month of *Nisan*, we read *Parshas Vayikrah*. As we prepare for the holiday of freedom, the *Yom Tov* of *Emuna*, we recognize the connection between *Pesach* and sacrifices. Even before *Bnei Yisroel* left Egypt, they *shechted* their sheep and sat down to eat the *korban Pesach*. Until then, a *korban* was only an "עולה", an offering that was completely burned on an altar, solely for *Hashem*. Now, man was actually able to consume the *korban* and inculcate the message of the sacrifice.

A "sacrifice" is the idea of totally giving oneself over to *Hashem*. It is as if one is saying, "*Hashem*, I want to be CLOSE to you. There is nothing else in the world but YOU. Please take this animal instead of me and atone for my sins (or as an expression of thanks). I just want to be connected to You!" And this, too, is the message of *Nisan* - "זמן חירותנו". What does "חירות" (freedom) really mean? It means to be free of anything that takes us away from *Hashem*. *Pesach* is the high point of "חירות" - closeness. We clean our homes, our speech (פה סת), our thoughts. Why? To clean away our doubts. *Purim* comes right before *Pesach*, because we must get rid of *Amalek* - the source of doubt - before we can be free to serve *Hashem* with *Emuna*!

The word "ויקרא" can go in two ways. The power of *Amalek* is the ability to turn everything in life into a "מקרה" - a coincidence. Their goal is to remove *Hashem* from our lives, to enslave us to our worries and fears since living without *Hashem* is quite terrifying! "ויקרא" is also a calling. *Parshas Vayikrah* is meant to remind us that nothing is a "מקרה" but rather, everything is a "מקרא" - a calling! Everything in this world is "called out" in Heaven. *Hashem* is with us every second of every day calling out to us with love that we remain close to Him. This is the connection between *Nisan* and *Pesach*, the time of real freedom, and *Vayikrah*, a *sefer* about sacrifices, to remind us that it is only worth living for something you would die for.

Sefer Orchos Tzaddikim condemns the trait of *Ga'avah* in the strongest terms: "*An arrogant person desecrates the Name of Hashem and causes people to sin. He is like a carcass that has been cast in the marketplace, that causes every passerby to cover his nose until he passes it. Similarly, the prideful person disgraces the Torah and those who study it and drives people away from the Torah, for they say, 'What benefit is there in the Torah if those who study it are bad?' As a result, they leave the Torah.*"

Just as arrogance is one of the greatest causes of *chilul Hashem*, the opposing *middah* of *Anavah* (humility) is one of the greatest factors in contributing to *kiddush Hashem*. The **Orchos Tzaddikim** writes that a person who is humble will wield a powerful influence over others. People will naturally be accepting of whatever such a person does or asks, and he will inspire others to emulate him, thereby ultimately bringing greater honor to *Hashem*. (**Living Kiddush Hashem**)

FROM THE WELLSPRINGS OF R' GUTTMAN - RAMAT SHLOMO

אדם כי יקריב מכם קרבן לה' מן הבמה ... (א-ב)

דרגה יתירה

On behalf of thousands of Shomer Shabbos Jews - www.chickensofshabbos.com - The charity that simply feeds & clothes Shomer Shabbos Jews in Eretz Yisroel with zero overhead